

Verkiezingsprogramma SP Maastricht 2014-2018

SP•Nu

Is De

Menselijke Maat.

Colofon

De inhoud van dit verkiezingsprogramma is vastgesteld door de algemene ledenvergadering van de afdeling Maastricht op 7 november 2013

Samenstelling en inhoud: John Gunther

Redactie: Mara van Haasen

Eindredactie: Agnes Knipschild

Opmaak: Jonathan van Tilburg

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	4
Inleiding.....	5
De gemeente.....	6
Sociale voorzieningen.....	7
Ouderen en mensen met een beperking.	8
Betere buurten, wijken en stad.....	9
Sport, kunst en cultuur.....	10
Veiligheid.....	11
Wonen.....	12
Vervoer.....	13
Werkgelegenheid.....	14
Milieu.....	15
Geld.....	16
Nawoord.....	16

VOORWOORD

Net zoals het vorige verkiezingsprogramma van de SP Maastricht wordt dit geschreven op een moment dat de economische crisis hard toeslaat. De ene na de andere bezuinigingsronde wordt op onze bevolking neergelaten. Daardoor neemt de werkloosheid toe.

Het grote verschil met de vorige bankencrisis, is dat er nu een regering zit (PvdA-VVD) die de problemen van het land over de schutting gooit bij de gemeenten. Daarmee gaan de gemeenten vooral bezuinigen op hun burgers zoals u en ik. ‘Decentralisatie,’ heet dit met een duur woord.

Vanaf 2012 zijn de inkomsten van Maastricht uit het Gemeentefonds (Rijksgeld) gigantisch verminderd, waardoor aan bezuinigingen niet kan worden ontkomen. Dit betekent dat er behoorlijk bezuinigd moet worden op de uitgaven van Maastricht.

Wat dit in de praktijk allemaal gaat betekenen is nu nog niet te overzien. Los van de vraag of gemeenten überhaupt in staat zullen zijn om al die taken op te pakken, heerst er grote onduidelijkheid over de vraag *hoe* ze dat moeten doen.

Het geld dat de gemeente van het rijk krijgt om in de toekomst zaken als de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO), Jeugdzorg en taken uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) te gaan uitvoeren is niet alleen ontoereikend, het wordt ook nog eens op één grote hoop gegooid. Dit betekent dat de gemeente dit geld ook aan andere zaken kan besteden als ze daarvoor kiest. Aan dure projecten of lantaarnpalen bijvoorbeeld. De SP wil dit in de toekomst absoluut voorkomen.

Voor de SP geldt de menselijke maat en zij vindt dat deze bezuinigingen niet ten koste mogen gaan van voorzieningen voor de Maastrichtenaar.

Het is nu tijd om te kiezen voor een andere weg. Een weg waar de menselijke maat bovenaan staat. Geen prestigieuze doelen, maar opkomen voor werk en zorg! Geen grootschalige dure projecten maar kiezen voor de menselijke maat!

De menselijke maat, dat kan alleen als wij mensen en hun keuzes centraal zetten en zo de menselijke maat uitdragen.

Menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit moeten weer de bovenhand gaan voeren boven: “*creëer je eigen geluk maar*”.

SP Nu is kiezen voor een sociaal Maastricht

Inleiding

De Socialistische Partij streeft naar een maatschappij die uitgaat van de gedachte dat de menselijke waardigheid gerespecteerd dient te worden, de solidariteit georganiseerd moet worden en de gelijkwaardigheid van mensen gegarandeerd dient te worden.

Menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit zijn de drie begrippen die aangeven dat socialisten in alles beseffen dat de mens bovenal een sociaal wezen is. We zijn tenslotte de hele dag bezig met samenleven.

Mensen willen een maatschappij met gevoel voor gemeenschapszin en solidariteit in plaats van een samenleving die alsmaar meer materieel bezit en winst najaagt.

De jarenlange politiek van liberalisering, privatisering, marktwerking en schaalvergroting heeft een ‘ieder-voor-zich’ mentaliteit gekweekt, waardoor de betrokkenheid van mensen met hun omgeving steeds minder wordt.

Een levendige buurt, met voldoende voorzieningen, waar mensen elkaar kennen en tegenkomen, vergroot de betrokkenheid en vermindert de anonimiteit van de bewoners.

Een buurt waarin bewoners meer invloed en zeggenschap hebben, vergroot voor veel mensen het gevoel van verantwoordelijkheid voor de eigen leefomgeving.

De Socialistische Partij verstaat onder politiek; werken voor, door en met mensen samen. Op deze manier keren gemeenschapszin en solidariteit terug in onze samenleving.

De SP vindt buurten en wijken de belangrijkste schakel bij het verwezenlijken van een leefbare, solidaire samenleving. In de Maastrichtse buurten en wijken moet samen met de bewoners gezocht worden naar mogelijkheden om de leefomgeving te verbeteren. De menselijke maat hoort bij het organiseren hiervan voorop te staan.

De SP Maastricht heeft zich in het samenstellen van dit verkiezingsprogramma dan ook vooral laten inspireren door:

“De buurt – de schaal van de toekomst,” of met andere woorden “De buurt – de andere hoeksteen”.

Natuurlijk blijven daarnaast ook voorzieningen op stedelijk niveau belangrijk en nodig, zoals het ziekenhuis, hoofdbureau van politie, stadskantoor, theaters, musea enzovoorts.

De gemeente

Het overhevelen van de uitvoering van landelijke wetten naar de gemeenten was bedoeld om de politiek en het bestuur dichterbij de burger te brengen. Hierdoor is de mogelijkheid geschapen om burgers meer invloed te geven in de lokale politiek en de uitvoering van wet,- en regelgeving. Als voorbeeld hiervan kan de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) genoemd worden. Dit bleek echter een pure bezuinigingsmaatregel, die ertoe geleid heeft dat het voor de inwoners van onze stad totaal geen verbetering is geweest.

Als straks delen uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) ook onder de WMO gaan vallen, staat het de gemeente op basis van de lokale beleidsvrijheid vrij om die zorg naar eigen inzicht in te vullen. Het gaat namelijk niet meer om geld dat geoormerkt is voor de zorg. Tevens levert dit ook grote verschillen tussen gemeenten onderling op, want Heerlen kan het anders doen dan Sittard-Geleen of Maastricht.

De SP vindt dat het geld dat de gemeente Maastricht krijgt anders en eerlijker verdeeld dient te worden naar gelang de behoeften van de Maastrichtse burger.

Er zullen nu meer dan ooit politieke, economische en sociale keuzes gemaakt moeten worden. Voor de SP komen sociale keuzes altijd op de eerste plaats.

Wij willen geen bezuinigingen op het sociale vlak. Dus geen bezuinigingen op armoedebestrijding, schuldhulpverlening, daklozenopvang of betaalbare woningen. In deze tijden is dit geen optie! Ook bezuinigingen op de WMO, zoals de huishoudelijke hulp, moeten volgens ons niet worden doorgevoerd. De SP praat ouderen en zieken geen schuldgevoel aan wanneer zij een beroep doen op thuiszorg. De SP komt op voor een hoge kwaliteit van ondersteuning en zorg.

Ook kiest de SP niet voor bezuinigingen op welzijnswerk, leefbaarheid en veiligheid in de buurten. Het afstoten van gemeentelijke taken en diensten op een moment dat mensen hier in toenemende mate behoefte aan hebben, is met het oog op solidariteit en de leefbaarheid in Maastricht ongewenst.

Het moet niet alleen menselijk en sociaal blijven door te behouden wat goed is. Het moet nog menselijker en socialer worden. Dit gaat natuurlijk niet vanzelf. Voor een eerlijkere verdeling van waar Maastricht rijk aan is, moet strijd geleverd worden en is inzet van alle Maastrichtenaars noodzakelijk.

Op straat vragen wij om uw mening of doen wij als SP een oproep om uw stem te laten horen. De SP Maastricht is uw bondgenoot in de strijd om u het heft weer in eigen handen te geven en op te komen voor uw belangen.

Sociale voorzieningen

De crisis slaat hard toe. Steeds meer mensen hebben moeite om rond te komen. Ook steeds meer werkenden kunnen nauwelijks de touwtjes aan elkaar knopen. De vraag om hulp bij schulden stijgt enorm. Het bestaan van de voedselbank is het absolute dieptepunt van sociale achteruitgang in Maastricht. Zolang in Den Haag niet besloten wordt het sociaal minimum te verhogen, blijft de gemeente als eerste verantwoordelijk voor armoedebestrijding. Mensen die beweren dat bezuinigingen op sociale voorzieningen zoals de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW), de brede WMO en de Wet Werk en Bijstand (WWB) noodzakelijk zijn om de voorziening te behouden voor mensen die het echt nodig hebben, vergeten dat de groep mensen die het “echt” nodig hebben groeit.

Onze voorstellen

- De gemeente moet actief armoede blijven bestrijden.
- Alle wettelijke mogelijkheden om armoede te bestrijden moeten door de gemeente beter benut worden. (Regelingen rondom werk & inkomen zijn terug te vinden via het digitale gemeenteloket: <http://www.maastricht.nl/gemeenteloket>)
- De verwachting is dat meer mensen aanspraak zullen maken op de WWB en dus zullen ook meer mensen in aanmerking komen voor voorzieningen die de armoede tegengaan.
- De gemeente geeft meer bekendheid aan de verschillende regelingen voor minima, geeft ondersteuning bij aanvragen en maakt regelingen eenvoudiger.
- Maximale mogelijkheden van premieregelingen bij gesubsidieerd werk moeten worden benut.
- Gemeentelijke diensten moeten toegerust zijn voor grotere aantallen aanvragen van uitkeringen, schuldhelpverlening en hulpmiddelen en/of voorzieningen.
- Wachtlijsten voor aanvragen en/of hulpmiddelen moeten worden weggewerkt.
- De gemeente moet terughoudender zijn bij het opleggen van strafkortingen op bijstandsuitkeringen. Niet automatisch straffen, maar wel goed rekening houden met persoonlijke omstandigheden van mensen.
- Vergoeding voor dure gebruiksgoederen zoals wasmachines, tv's en koelkasten moeten weer worden opgenomen in de declaratie-regelingen die eenvoudig zijn aan te vragen.
- Er moet minder leenbijstand gegeven worden waar mensen uiteindelijk toch niet mee vooruitkomen.
- Geschreven informatie moet in begrijpelijke taal worden verwoord. Gebruikers worden betrokken om de taal en de bruikbaarheid van de informatie te toetsen.
- Uitvoering van regelingen eenvoudiger en goedkoper realiseren, met minder bureaucratie.

Ouderen en mensen met een beperking

Ouderen en mensen met een beperking ondervinden belemmeringen in het normaal mee doen en functioneren. Deze mensen willen ook niets liever dan zoveel mogelijk zelfredzaam blijven en zelfstandig mee blijven doen. Het is belangrijk dat met voldoende hulp deze mensen voldoende levenslust kunnen houden en zoveel mogelijk (hoe beperkt soms ook) mee blijven doen in hun omgeving en in de maatschappij.

De SP wil dat hier onverminderd aandacht voor blijft bestaan en dat er verbeteringen komen. Het aantal mensen in een kwetsbare positie in de samenleving neemt toe. Ook de groep mensen die vaak en veel met instanties te maken heeft gehad en deze de rug toe keren uit wanhoop of teleurstelling. Vaak gaat het om mensen met een sociale handicap, waarbij een diversiteit van problemen kan ontstaan. Mensen met deze problemen vragen om een specifieke benadering, aandacht en manier van werken.

Onze voorstellen

- Er wordt niet bezuinigd op de voorzieningen uit de WMO.
- Ouderen en mensen met een beperking hebben recht op de WMO - voorzieningen, dit is geen gunst.
- Uitvoering van de WMO moet goedkoper. Dit kan door te snijden in onnodige bureaucratie en omslachtige regelgeving.
- Openbare ruimte en gemeentelijke gebouwen worden beter ingericht om beter toegankelijk te zijn voor ouderen en gehandicapten.
- Bouwplannen moeten voorwaarden bevatten voor toegankelijkheid voor ouderen en mensen met een beperking. Deze moeten vooraf getoetst worden door gebruikers, waarbij gebruiksvriendelijkheid boven architectonische schoonheid gaat.
- Hulp voor ouderen en gehandicapten moet worden georganiseerd op buurtniveau.
- Verenigingen en vrijwilligers die voor ouderen en gehandicapten in de buurt activiteiten organiseren, worden ondersteund door de gemeente via bijvoorbeeld opbouwwerk.
- Veel instellingen bieden hulp en zorg op grond van verschillende wetten, (AWBZ en WMO). Maastricht moet met instellingen afspreken hoe verschillende geldstromen beter benut kunnen worden.
- Gemeente en instellingen moeten hun beroepskrachten in staat stellen volgens de persoonsgerichte aanpak te werken.
- Nieuwe problemen vragen om een nieuwe manier van hulpverlening en afstemming, zoals bij de opvang van alleenstaande (jonge) moeders en vrouwen.
- Verslavingszorg blijft ook in Maastricht noodzakelijk.
- De projecten met de Domus huizen (opvangvoorziening voor verslaafden) moeten onverminderd doorgaan.
- Mensen in een kwetsbare positie moeten bescherming krijgen tegen uitbuiting en profiteurs, zoals huisjesmelkers, mensenhandelaars en malafide bureaus die hulp aanbieden.

Betere buurten, wijken en stad

Het gezegde ‘wie de jeugd heeft, heeft de toekomst’, is nog steeds van toepassing. De leefomgeving van het zich ontwikkelende kind is van doorslaggevende betekenis in het latere leven als volwassene. Voldoende en goede opvoeding, ontplooiing, ontwikkeling, veiligheid en kansen voor alle kinderen maken dat ze opgroeien tot volwassenen waar de maatschappij later op kan bouwen.

Tussen jong(eren) en oud(eren) zit een wereld van verschil, maar juist daarom hebben ze ook een wereld met elkaar te delen. Te vaak gaat nu de discussie over jongeren in relatie tot overlast en verزندt deze al snel in de roep om meer controle door toezichhouders en politie. Het jeugdbeleid van de gemeente moet daarom gericht zijn op het helpen van jongeren in hun ontwikkeling tot zelfstandige en kritische burgers, zodat de politie er minder aan te pas hoeft te komen. Zo leren kinderen en jongeren wat wel en niet kan.

Jongeren die zich openlijk en ernstig misdragen komen vaak uit een thuissituatie die niet rooskleurig is. Deze groep moet meer aandacht krijgen op school, van leraren, ouders en alle andere volwassenen in hun directe omgeving. Door laagdrempelige opvoedingsondersteuning in wijken en buurten krijgen ouders meer gelegenheid om van deskundigen en elkaar te leren bij het opvoeden van kleine en grote kinderen.

Onze voorstellen

- Veilige speelplekken voor kinderen.
- Jongeren moeten elkaar kunnen ontmoeten en rondhangen op veilige plekken zowel binnen als buiten. Deze plekken worden met de jongeren samen bedacht en gerealiseerd.
- Meer jeugd- en jongerenwerk in buurten en wijken waar dat volgens de bewoners en professionals in de buurt nodig is.
- Meer geschikte ruimtes in buurthuizen waar ook verenigingen die jongeren aantrekken hun activiteiten kunnen uitoefenen.
- Laagdrempelige opvoedingsondersteuning voor ouders, waar ouders ervaringen met elkaar kunnen delen en van elkaar kunnen leren.
- Schoolzwemmen moet naar wens en behoefte van de scholen weer worden ingevoerd.
- Laat leerlingen praktijkervaring opdoen op diverse vakgebieden in hun eigen buurten. Projecten zoals ‘Social Return’ ten volle benutten.
- De gemeente zorgt voor goed onderhoud van de scholen. Geen grote prestigieuze gebouwen. Wel kleine scholen met een prettige omgeving, waarin kinderen graag onderwijs volgen en leraren graag les geven.
- Kleine scholen in buurten of wijken moeten blijven bestaan; zij vervullen immers een belangrijke rol in het sociale leven in de wijk.
- Uitval van jongeren uit de samenleving en verval in criminaliteit moeten tegengegaan worden.
- Alle leerlingen moeten in de school en bij de les gehouden worden, of op het pad gebracht worden van scholing en werk.
- Bibliotheken en bibliotheekservicepunten in de buurten moeten behouden blijven. Hiervoor kan aansluiting gezocht worden bij scholen en/of buurtcentra.

Sport, kunst en cultuur

Sport verbreedert. Sport is gezond en is goed voor de sociale cohesie. Sporten moet ook voor iedereen toegankelijk zijn. Zeker een stad die dynamisch wil zijn voor jong en oud zal moeten zorgen voor goede betaalbare sportzalen en terreinen.

Maastricht is geen Culturele Hoofdstad 2018 geworden. Dit was volgens onze mening ook niet nodig. Maastricht heeft alles en kan alles. Maastricht heeft een bruisende creatieve sector. De AINSI, De Timmerfabriek en Het Landbouwbelaag zijn goede voorbeelden hiervan. Ook het Theater aan het Vrijthof heeft een grote allure voor zowel professionele kunst als de amateur kunst. Of het nu gaat over de sambaband of de operette vereniging: Maastricht heeft het.

De voorwaarden van 'reputatie- en economie versterking voor de stad', die de huidige coalitiepartijen opleggen aan kunst- en cultuurevenementen moeten niet op de eerste plaats komen. Het tonen van de Maastrichtse cultuurhistorie op internet moet geen vervanging zijn van het tentoonstellen in musea.

Onze voorstellen

- Volop ruimte voor sport- en spelvoorzieningen in buurten voor jong en oud.
- Bestaande sportvelden worden niet uit buurten en wijken weggehaald, maar wel meer beschikbaar gesteld voor sportbeoefening door buurtbewoners.
- Gehandicapten- en ouderensport moeten maximaal ondersteund worden.
- Speeltuinen worden met ondersteuning van de gemeente in stand gehouden.
- Om museumbezoek te stimuleren worden de Maastrichtse musea op één vaste dag in de maand gratis toegankelijk.
- De verborgen schatten van Maastricht krijgen meer tentoonstellingsruimte.
- Leerlingen van basisscholen en het voortgezet onderwijs krijgen minimaal twee keer per jaar de kans om gratis een film-, theater- of muziekvoorstelling te bezoeken.
- De belangstelling voor podiumkunsten, in het bijzonder theater, moet worden vergroot door ze meer in wijkcentra mogelijk te maken.
- Lidmaatschap van verenigingen voor kinderen uit minimagezinnen blijft vergoed worden op grond van het armoedebeleid.
- De gemeente geeft ruimte aan kunstbeoefening door leegkomende ruimten beschikbaar te stellen als ateliers voor kunstenaars en/of oefenruimte voor muziekbands, toneelverenigingen, zangkoren, kunstenaars/ontwerpers enzovoorts voor jong en oud.
- Kunstonderwijs bij de gemeentelijke kunstschool Kumulus moet betaalbaar blijven, ook voor mensen met een kleine beurs, en zonder wachtlijsten.

Veiligheid

De buurt is een thuis, waar bewoners zich veilig moeten voelen en waar kinderen veilig moeten kunnen opgroeien. Er is gelukkig steeds meer oog voor de problemen van onveiligheid in buurten. Die extra aandacht is een goede zaak. Maar eenzijdige aanpak door meer repressie biedt onvoldoende oplossing. Overlast door hangjongeren, te hard rijden en teveel lawaai geeft een onveilig gevoel bij bewoners. Jeugd- en jongerenwerk is op de allereerste plaats welzijnswerk. Jongerenwerkers en opbouwwerkers moeten samen met gemeente, mensen uit buurten en wijkagenten problemen in kaart brengen. Buurten moeten vrij worden gemaakt van drugshandel en bendes die de buurt en de bewoners terroriseren. Maastricht heeft veel agenten die wijkagent genoemd worden, maar zij hebben te weinig tijd om daadwerkelijk in wijken en buurten te zijn. De realiteit gebiedt te zeggen dat de bezuinigingen bij de politie geen vooruitzicht geven op verbetering.

Onze voorstellen

- Wijkagenten moeten de tijd krijgen om buurten te leren kennen en ervoor zorgen dat zij in de wijken aanspreekbaar zijn. Alleen zo kan er samengewerkt worden met burgers, gemeente en organisaties.
- Veiligheidsbeleid moet niet alleen effectiever worden aangepakt, maar ook menselijker, opbouwend en preventief zijn.
- Wijkposten en buurtposten waar politie en gemeentelijke toezichthouders samen in ondergebracht zijn, moeten een centraal punt voor veiligheid in de buurt worden.
- Een schone en goed onderhouden openbare ruimte geeft een veiliger gevoel. De gemeente zorgt daarom voor goed onderhoud van de openbare ruimte in de buurten.
- Geen bezuinigingen op professionele jeugd- en opbouwwerkers en straathoekmedewerkers.
- Levendigheid door aanwezigheid van voorzieningen, winkels en bedrijven in de buurt is goed voor een gevoel van veiligheid.
- Drugsoverlast wordt onverminderd en beter aangepakt.
- Bij geen wijziging van het landelijk drugsbeleid, houdt de SP vast aan het verplaatsen van coffeeshops naar de randen van de stad.
- De GGD zorgt voor meer voorlichting over gebruik en de gevaren van genotmiddelen.
- Het nieuwe drugsbeleid dient meer preventie en voorlichting te omvatten.
- De gemeente voert de regie over de aanpak van huiselijk geweld. Hulp wordt geboden aan alle leden van het gezin en indien nodig aan betrokkenen rond het gezin.

Wonen

Mensen hebben vooral behoefte aan betaalbaar wonen in een prettige buurt. De buurt- en wijkontwikkeling in Maastricht is de laatste jaren te weinig afgestemd op de behoefte van de mensen die er wonen. Dit heeft geleid tot ontwrichting van sociale verbanden en samenhang in buurten, doordat er grote verhuisbewegingen hebben plaatsgevonden. Buurt- en wijkontwikkeling heeft ook geleid tot schaalvergroting. De bereikbaarheid van voorzieningen is verslechterd door het verdwijnen van onder andere buurthuizen, winkels, scholen, sportgelegenheden enzovoorts. Woningcorporaties dienen zich vooral bezig te houden met te zorgen voor goede betaalbare woningen in alle segmenten. Geen verkoop meer van sociale huurwoningen, maar bouwen en renoveren van sociale huurwoningen.

Onze voorstellen

- Bewoners hebben het eerste recht van spreken als het gaat om veranderingen in hun buurt.
- Buurthuizen moeten betaalbaar blijven voor verenigingen en gebruik door buurtbewoners.
- Bestemmingsplannen van de gemeente voor wijken en buurten moeten worden herzien, waarbij de buurt de maat (de schaal) wordt voor ontwikkeling.
- Drastisch minder slopen van betaalbare woningen. Deze woningen alleen slopen, wanneer het vanwege de bouwkundige of technische staat echt niet anders kan.
- Van woningcorporaties wordt niet meer gevraagd geld bij te dragen aan ontwikkelingen die niet tot hun taak behoren.
- Bijdragen van corporaties aan zaken die volgens de bewoners goed zijn voor de leefbaarheid in hun buurt, worden in samenspraak met de bewoners bepaald.
- Meer duurzaam renoveren naar energielabel A of B.
- Winkels, buurthuizen, scholen en sportfaciliteiten moeten zoveel mogelijk op buurtniveau en naar behoefte gerealiseerd worden.
- Voldoende en goede ruimte voor studenten en hun studentenverenigingen.

Vervoer

Maastricht wordt steeds slechter bereikbaar als we steeds meer auto's de stad in laten. De luchtkwaliteit wordt hierdoor ook steeds slechter. Het maakt de stad onaantrekkelijk voor de mensen die er willen wonen, werken, winkelen en ontspannen. De SP zoekt de oplossing niet in nog meer parkeerplaatsen in of vlakbij de binnenstad, maar in een verhoudingsgewijze afname van het parkeren in de binnenstad naar meer parkeren buiten het centrum.

Onze voorstellen

- Bezoekers moeten worden gestimuleerd naar de binnenstad te gaan met goedkoper openbaar vervoer, waardoor de luchtkwaliteit verbetert.
- Auto's van dagjesmensen moeten meer buiten de stad worden geparkeerd.
- Betere fietsvoorzieningen: nog meer ruim baan voor de fiets en meer fietsenstallingen. De deskundigheid van de Fietsersbond moet hierbij optimaal benut worden.
- Opheffen van verwijdering van fietsen, maar wel verwijderen als ze de doorgang versperren. Ook regelmatig wegruimen van wrakken en weesfietsen.
- Er komt een werkplaats waar verwijderde en gevonden fietsen worden opgeknapt en verkocht worden (werkgelegenheid voor de WSW'ers in de Maastrichtse Toeleveringsbedrijven, MTB).
- Internationaal openbaar vervoer (zoals bijvoorbeeld de nieuwe tramlijn Hasselt-Maastricht en vice versa) moet niet als prestige-object gerealiseerd worden, maar als zo sober mogelijke variant. Fietsers mogen hierdoor niet in de knel komen.
- Er moeten goed begaanbare stoepen, zonder obstakels (lantaarnpalen, verkeerslichten en dergelijke) worden aangelegd en onderhouden, die ook geschikt zijn voor ouderen en gehandicapten met hun hulpmiddelen.
- Er moeten voorbereidingen en plannen worden gemaakt voor een eigen stedelijk Openbaar Vervoer. Dit moet in werking treden op het moment dat de overeenkomst met Veolia eindigt.
- Betere bus- en treinverbindingen naar de stad.
- Experiment met gratis openbaar vervoer voor ouderen en (andere) minima buiten de spits.
- Plaatsen voor Park en Ride en Park en Walk uitrusten met faciliteiten voor autoverhuur, fietsverhuur, ruimte voor carpooling en liftersplaatsen.
- Het volledig uitvoeren van het fietsplan Maastricht.

Werkgelegenheid

Maastricht was van oudsher een industriestad. Deze is inmiddels grotendeels verdwenen en heeft plaats moeten maken voor de kenniseconomie en toeristenindustrie. Vele Maastrichtenaren hadden een goede boterham in de traditionele fabrieken zoals papierfabriek, tegelfabriek of de Radium. Werk zorgt voor voldoening en bestaanszekerheid. Aan voldoende werkgelegenheid voor iedereen die kan werken mag het niet ontbreken. De SP komt op voor de werkgelegenheid in Maastricht van de industrie tot en met de zorg.

Ook voor wie in mindere mate kan werken moet plaats zijn in het arbeidsproces.

Wie niet kan werken heeft recht op een zinvolle dagbesteding. Wajongers worden door het huidige kabinet opgezadeld met een bijstandsuitkering. De sociale werkplaatsen worden uitgekleeft. De WSW'er moet naar een reguliere baan omzien.

Onze voorstellen

- De gemeente zelf geeft andere werkgevers het goede voorbeeld door meer arbeidsgehandicapten in dienst te nemen.
- Geen re-integratie door commerciële bureaus maar meer door de sociale werkvoorziening MTB. Projecten uitbreiden wat betreft de werkplekken: cliënten niet beperken door alleen plekken aan te bieden op ongeschoold of laaggeschoold niveau. In de toewijzing van werkplekken streven naar maatwerk.
- Meer banen voor WSW'ers zowel binnen als buiten de MTB.
- De gemeente blijft de regie houden op de uitvoering van de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW).
- Begeleid werken in een reguliere baan door WSW'ers alleen op vrijwillige basis. De begeleiding controleert op werkdruk en goed welbevinden.
- Binnen de MTB moeten er meer werkplekken gerealiseerd worden voor mensen die geen kans hebben op werk buiten de MTB.
- Geen nieuwe bedrijventerreinen, behalve als ruimte nodig is voor bedrijven in buurten. Beter is bestaande terreinen op te knappen. Bij de ENCI komen de nodige hectaren bedrijventerrein vrij voor bedrijvigheid.
- De gemeente moet erg terughoudend zijn met het inzetten van werken met behoud van uitkering. Wij streven ernaar dat niemand meer onder het minimumloon werkt.
- Bij het aanbieden van loonkostensubsidies, gesubsidieerde banen en detachering van uitkeringsgerechtigden bij werkgevers mogen geen reguliere banen verdrongen worden; deze moeten na een half jaar omgezet worden in reguliere arbeidscontracten.
- Werken moet lonen. Maastricht voert maximaal de mogelijke premieregelingen uit voor mensen in niet reguliere banen.
- Bedrijven in buurten worden gestimuleerd voor meer en betere buurtconomie.
- Meer buurtbeheerbedrijven met meer stadsbeheer voor wijken en buurten.
- Nieuw te vestigen bedrijven selecteren op de bijdrage aan de werkgelegenheid.
- Het opleggen van strenge regels aan bedrijven op het gebied van milieu en overlast waar de wet dit toestaat. Via samenspraak het maximaal beste te bereiken.
- Nieuwe kantoren alleen bouwen met garantie van ingebruikname.
- Leegstaande kantoren worden opgeknapt, hergebruikt en eventueel omgebouwd tot woonruimte.

Milieu

Op het gebied van duurzaamheid zal er gezocht moeten worden naar andere methodes om geen gebruik meer hoeven te maken van fossiele energie. Maastricht moet inzetten op duurzaamheid en moet zijn burgers, instellingen en bedrijven hierin activeren en stimuleren. Verder moet natuur zichtbaar zijn in de stad en wijken en moet Maastricht zorgen voor een betere luchtkwaliteit. Ook dient Maastricht de mogelijkheid te bekijken voor uitbreiding van stadsverwarming.

Onze voorstellen

- De stad zelfvoorzienend maken door energie-opwekking uit schone energiebronnen. Verschillende nieuwe methoden en uitvindingen kunnen hiervoor gebruikt worden.
- Gemeentelijke gebouwen worden voorzien van zonne-energie.
- We doen niet mee aan of dragen bij aan opslag van CO₂, of het boren naar schaliegas.
- Een schonere lucht door minder (vuile) auto's in de stad en beter alternatief vervoer.
- Streng controleren op naleving milieuwetgeving en flora- en faunawet.
- Voldoende groen in iedere buurt voor de sier en het nut van natuur.
- Natuurwaarden vastleggen en beter behouden en uitbreiden. Indien bomen gekapt moeten worden gebeurt dit in het najaar zodat het broeden van vogels niet wordt verstoord.
- Gerichtere onkruidbestrijding, en maaien voor meer planten en bloemen.
- Bij renovatie en nieuwbouw komen besparing van energie en gebruik van duurzame energie op de eerste plaats. Evenals hergebruik van regenwater en nieuwe nuttige uitvindingen.
- Vermindering van afval en toename van afvalscheiding wordt gestaag voortgezet.
- Illegale lozing en dumping van afval wordt zwaarder beboet.
- Nieuwe milieuperrons dicht bij winkelcentra plaatsen.
- Voldoende en aantrekkelijke afvalbakken in de openbare ruimte.

Geld

“Wie zal dat betalen?,” is niet de vraag, maar *hoe* gaan wij dit betalen? Zoals eerder vermeld komt er minder geld voor meer zware taken vanuit Den Haag naar Maastricht. Burgers krijgen de rekening gepresenteerd van de bezuinigingswoede van dit huidige kabinet.

Voor de SP is het van groot belang dat er niet bezuinigd wordt op de sociale voorzieningen. Het geld dat nu vrijgekomen is, nu Maastricht geen ‘Culturele Hoofdstad van Europa’ wordt, vormt een goede investeringsmogelijkheid om de afbraak binnen het sociale domein tegen te gaan. We dienen dit geld in te zetten voor het behoud van welzijn en zorg en werkgelegenheid. De SP staat ervoor dat geld op een eerlijke manier besteedt wordt. Dat kan! de SP maakt fundamenteel andere keuzes en stelt andere prioriteiten.

We dienen oog te hebben voor efficiënt werken. Belastinggeld is geld van de burger en daar moet je zorgvuldig mee omgaan. Niet meer geld uitgeven aan projecten dan wat ze kosten. Prestige projecten zoals regiobranding (reclame) moeten we afschaffen. Ook willen we acquisitie voor beurzen en congressen in het MECC intensiveren, omdat dit meer werkgelegenheid oplevert.

Gemeentelijke taken moeten weer doeltreffend en functioneel worden. Hierbij willen we de bureaucratie bij de gemeente terugdringen. Ook niet gebruikte gemeentelijke gronden waar jaarlijks miljoenen euro’s rente voor worden betaald, willen we optimaal gaan benutten. Dit kan door bijvoorbeeld zonnepanelen te plaatsen ten bate van de Maastrichtse bevolking.

Nawoord

Zware en pijnlijke maatregelen zullen toch nodig zijn om de gemeentebegroting op orde te houden. Voor de SP Maastricht zal altijd voorop staan dat de bezuinigingen niet op de meest kwetsbare mensen van onze samenleving worden afgewenteld. Wij vertrouwen op de socialistische uitgangspunten van menswaardigheid, gelijkheid en solidariteit. En gaan ervan uit dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen.

John Gunther